

РЕШЕНИЕ

№ 4817

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5385** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на председателя на Патентно ведомство на Република България срещу решение от 08.02.2023г., изменено с определение от 09.05.2023 г. по НАХД № 12431/2022г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 6 състав, с което е отменено негово Наказателно постановление (НП) № 71/23.08.2022 г.

По изложените доводи за неправилност на съдебния акт се иска отмяната му. Касаторът претендира правомерност на ангажираната на „Б.М.К.“ ЕООД административнонаказателна отговорност. Отрича констатираните от СРС процесуални нарушения, обосновава извода му за незаконосъобразност на НП. Счита, че е изпълнен фактическият състав на санкционните норми от Закона за марките и географските означения (ЗМГО), послужили като правно основание за налагане на имуществената санкция. Не претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение, претендирано от другата страна.

Ответникът - „Б.М.К.“ ЕООД, в писмен отговор, чрез процесуалния си представител - адв. П. К., оспорва жалбата с мотив, че не са налице сочените в нея касационни основания за отмяна. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С атакуваното съдебно решение е отменено описаното НП, с което на „Б.М.К.“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000, 00 лв. за извършено нарушение на чл. 81, ал. 1 ЗМГО /отм./, както и отнемане на стоките – предмет на нарушението в полза на Държавата и тяхното унищожаване на основание чл.127, ал. 5 ЗМГО /отм./.

За да обоснове извод за незаконосъобразност на НП, първоинстанционният съд е установил от фактическа страна, че на 15.03.2018г. служители на ОД на МВР-Шумен извършили проверка в магазин „Итола спорт“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от “Б.М.К.” ЕООД с управител М. И. С..

По време на проведената акция в помещението било извършено претърсване и изземване в рамките на досъдебно производство № 16/2018г. по описа на ОД на МВР-Шумен, водено за престъпление по чл.172б НК. На въпрос на полицейските служители за произхода на стоката били представени данъчни фактури от различни контрагенти на фирмата. “Б.М.К.” ЕООД предлагал спортни якета, спортни комплекта, спортни долнища, върху които били поставени знаци, сходни с тези – на търговските марки „А.” с притежател А. АГ Германия, “N.” с притежател N. I. C.V.САЩ и R. с притежател R. I. L., Великобритания. Знаците били поставени върху обекти, идентични на стоките, за които е регистрирана марката – обект на това изключително право и съществувала вероятност за объркване на потребителите, която вероятност включвала възможността за свързване със знака на марката.

С постановление от 18.12.2019г. прокурор при Районна прокуратура - Шумен прекратил образуваното досъдебно производство № 16/2018г. по описа на ОД на МВР-Шумен, водено за престъпление по чл.172б НК по образуваната преписка вх. № 169/2018г. по описа на ШРП и изпратил същата на Патентното ведомство на Република България по компетентност.

С определение № 59/31.01.2020г. по ЧНД № 157/2020г. по описа на РС-Шумен, потвърдено с Определение № 87/10.04.2020г., постановено по ВНЧД № 73/2020г. по описа на ОС-Шумен, постановлението за прекратяване на досъдебно производство № 16/2018г. по описа на ОД на МВР-Шумен било отменено и делото – върнато на РП-Шумен със задължителни указания.

С ново постановление от 17.12.2021г. прокурор при Районна прокуратура - Шумен прекратил образуваното досъдебно производство № 16/2018г. по описа на ОД на МВР-Шумен, водено за престъпление по чл.172б НК по образуваната преписка вх. № 169/2018г. по описа на ШРП и изпратил същата на Патентното ведомство на Република България по компетентност.

Въз основа на материалите по досъдебно производство № 16/2018г. по описа на ОД на МВР-Шумен председателят на Патентното ведомство на Република България издал НП № 71/23.08.2022г., с което за нарушение на чл.81, ал.1 ЗМГО /отм./ на “Б.М.К.” ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв., както и отнемане на стоките – предмет на нарушението /5 бр.комплекта, 3 бр.спортни якета, 3 бр. тениски,

5 бр. спортни екипи, 13 бр. спортни комплекта, 5 бр. спортни долнища, 5 бр. къси шорти – всички означени със знаци N.; 2 бр. комплекта, означени със знаци N. A.; 8 бр. тениски и 5 бр. якета, означени със знаци A.; 4бр. спортни комплекта, означени със знаци R./, в полза на Държавата и тяхното унищожаване, на основание чл. 127, ал.5 ЗМГО /отм./.

Сезиран с жалба от „Б.М.К.“ ЕООД, районният съд е извършил дължимата служебна проверка за формална законосъобразност на НП. При това установил, че НП е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, т.к. липсва съставен АУАН. В тази насока съдът е съобразил, че административнонаказателното производство е образувано при условията на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, но е отчел, че в наказателното производство, прекратено с постановление на РП-Шумен, в качеството на обвиняем е бил привлечен М. И. С., а санкционният акт предмет на производството пред СРС е издаден срещу „Б.М.К.“ ЕООД, който не е бил субект на наказателното производство. По подробно изложените в съдебния акт мотиви първоинстанционният съд е формирал решаващ извод за незаконосъобразност на НП и го е отменил.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Касационният състав споделя заключението на първоинстанционния съд за това, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Фактическите и правни изводи на първостепенния съд за това съответстват на събраните по делото доказателства и на закона, поради което настоящата инстанция препраща към мотивите на съдебния акт на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2-ро АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

С оглед интензитета на констатирания порок и рефлексията му върху правото на защита на санкционираното лице, съдът правилно е открил като особено съществено нарушение, липсата на съставен АУАН.

Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност и като основен процесуален акт във фазата на установяване на административни нарушения са въведени точно определени изисквания – да се състави акт в писмена форма, съдържащ изрично посочени в чл. 42 ЗАНН реквизити. Със съставянето на АУАН се поставя началото на производството, повдига се и се предявява обвинение на лицето, сочено за извършител, като се посочва в какво се изразява осъщественото от него съставомерно деяние и се гарантира възможността то да организира в пълен обем защитата си чрез подаване на възражения, депозиране доказателства и отправяне на доказателствени искания.

Съгласно чл. 36, ал. 1 ЗАНН административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение.

Исключение от императива на чл. 36, ал. 1 ЗАНН се съдържа в ал. 2 (ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г.), която допуска административнонаказателната преписка да се образува без да е съставен АУАН, а именно - когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган.

В случая АНО неправилно е приложил нормата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, осланяйки се на влязлото в сила прокурорско постановление за прекратяване на образуваното досъдебно производство и считайки, че е валидно сезиран с изпращането на материалите по преписката.

Настоящия съдебен състав напълно споделя становището на СРС, че хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН е приложима единствено по отношение на лицето, срещу което се е

водило наказателното производство (в случая това е М. И. С. за извършено престъпление по чл. 172б, ал. 2, вр. ал. 1 НК), тъй като само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защити по тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество или не, не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН и да се ангажира административнонаказателната му отговорност за нарушение, с фактите по което се запознава за първи път с издаденото НП. Дружеството „Б.М.К.“ ЕООД като юридическо лице и субект на отговорността по Глава четвърта от ЗАНН, не е участвало в каквото и да е процесуално качество в наказателното производство. Изводи за правомерност на упражнената от председателя на Патентното ведомство компетентност не могат да се извлекат от текста на прокурорското постановление, тъй като изведеното крайно становище – за липса на данни и доказателства за осъществено от конкретно лице конкретно престъпление от общ характер, няма как да замени фазата на съставяне на АУАН.

Предоставената по силата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН правна възможност на АНО да издадено НП за нарушение, за което са събирани доказателства по образуваното досъдебно производство, действително му дава правомощие да извърши собствен анализ на тези доказателства. Но в случай, че установи данни за осъществено административно нарушение от лице, различно от това, срещу което се е водило наказателното производство, следва да укаже на компетентния контролен орган да състави АУАН в сроковете по чл. 34 ЗАНН. Едва след това възниква правомощието на АНО да постанови санкционен акт.

С оглед данните по преписката за наличие на условията за ангажиране на административнонаказателната отговорност на „Б.М.К.“ ЕООД е било необходимо да се издаде АУАН, което като не е сторено, е довело до съществено нарушение на процесуалните правила и е предпоставка за отмяна на НП като незаконосъобразно.

Твърдението на касатора за изтекла абсолютна давност на извършеното нарушение е нелогично спрямо защитната му теза за законосъобразност на процесното НП, още повече че сочи на допълнително основание да се приеме, че неправомерно е ангажираната административнонаказателната отговорност на ответника.

В обобщение съдът намира, че не са налице наведените с жалбата касационни основания за отмяна. Проверяваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за разноси, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на „Б.М.К.“ ЕООД следва да бъде присъдено заплатеното на адв. П. К. адвокатско възнаграждение до размера от 720 лева с ДДС съгласно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 и § 2а от ДР на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.02.2023г., изменено с определение от 09.05.2023 г.

по НАХД № 12431/2022г. по описа на Софийския районен съд, НО, 6 състав.
ОСЪЖДА Патентно ведомство на Република България да заплати на „Б.М.К.“ ЕООД
разноски за настоящата инстанция в размер на 720 /седемстотин и двадесет/ лева.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.